

Comunicat de presă
Luxemburg, 13 noiembrie 2019

Gestionarea migrației în Grecia și în Italia: este momentul să se accelereze măsurile de reducere a disparităților, afirmă Curtea de Conturi Europeană

Pentru a putea îndeplini mai bine obiectivele sprijinului său, UE ar trebui să accelereze măsurile în materie de azil, de transfer și de returnare a migranților, se arată într-un nou raport publicat de Curtea de Conturi Europeană. Mecanismele de transfer de urgență nu și-au atins țintele și au răspuns doar parțial obiectivului lor principal de a reduce presiunea asupra Greciei și a Italiei. În pofida unor capacități crescute în ambele țări pentru procesarea cererilor de azil, timpii de procesare rămân lungi și există în continuare blocaje, în timp ce numărul returnărilor de migranți aflați în situație neregulamentară rămâne scăzut și problematic în ansamblul UE.

În ultimii ani, UE a cunoscut fluxuri migratorii fără precedent, care au atins un nivel-record în 2015 și au antrenat o creștere a numărului de cereri de azil, în special în Grecia și în Italia. Pentru a face față acestei crize, UE a creat așa-numitele hospoturi, a introdus mecanisme temporare de transfer și a majorat finanțarea pe care o acordă. Curtea a examinat dacă sprijinul UE pentru ambele țări și-a îndeplinit obiectivele, dacă mecanismele de transfer și-au atins țintele și dacă procedurile de azil și cele de returnare erau eficiente și rapide.

„Modul în care UE a gestionat migrația în Grecia și în Italia a fost pertinent, dar nu și-a atins pe deplin potențialul”, a declarat domnul Leo Brincat, membrul Curții responsabil de raport. „Este momentul să se accelereze măsurile de reducere a disparităților dintre obiective și rezultate.”

Curtea a constatat că **acțiunile de sprijin ale UE** examinate au răspuns nevoilor identificate, dar majoritatea proiectelor nu și-au atins în totalitate țintele. Înregistrarea și amprentarea migranților se îmbunătățiseră semnificativ, dar situația din **hotspoturile** din Grecia rămâne extrem de critică din punctul de vedere al capacității și al situației minorilor neînsoțiți. Operațiunile desfășurate de Biroul European de Sprijin pentru Azil (EASO) sufereau în continuare din cauza penuriei de experți naționali, în timp ce agenția de gardă de coastă a UE (Frontex) mobilizase mai mult personal decât avea de fapt nevoie în hotspoturile din Italia, care erau goale sau aproape goale.

Din ținta inițială de 160 000 de migranți, țările UE și-au asumat angajamente juridice pentru a **transfera** un număr de 98 256. Or, dintre aceștia, au fost efectiv transferați numai 34 705 (21 999 de persoane din Grecia și 12 706 de persoane din Italia). Curtea consideră că performanța deficitară a mecanismelor se explică în primul rând prin proporția foarte scăzută de migranți potențial eligibili care au fost înregistrați pentru transfer, în condițiile în care, la început, autoritățile din ambele țări nu erau în măsură să identifice

Scopul acestui comunicat de presă este să prezinte mesajele principale ale raportului special adoptat de Curtea de Conturi Europeană. Textul integral al raportului este disponibil la adresa www.eca.europa.eu.

ECA Press

12, rue Alcide De Gasperi – L-1615 Luxembourg

E: press@eca.europa.eu @EUAuditors eca.europa.eu

toți candidații potențiali și să îi orienteze cu succes către o cerere de transfer. Odată ce migranții au fost înregistrați în vederea transferului, eforturile au fost încununete de mai mult succes. Curtea a identificat însă și o serie de deficiențe operaționale la nivelul procesului de transfer.

În Grecia, capacitatea crescută de procesare a cererilor de azil tot nu era suficientă pentru a face față stocului în creștere de dosare pendinte. Declarația UE-Turcia din 2016 a avut un impact major asupra numărului de sosiri. Procedura rapidă la frontieră pentru examinarea cererilor de azil, care constituie piatra de temelie a acestei declarații, este însă prea lungă: în 2018, între etapa depunerii cererii și emiterea unei hotărâri în primă instanță treceau, în medie, 215 zile (și nu doar câteva zile). Probleme precum penuria de doctori care să realizeze evaluări ale vulnerabilității pe insulele grecești se numărau printre principalii factori de la originea acestor întârzieri. În ceea ce privește procedura accelerată și procedura ordinară, situația era chiar și mai problematică, existând deja date de interviu fixate pentru 2021 și, respectiv, pentru 2023. Pe lângă aceasta, un număr mare de hotărâri negative în primă instanță ajung în prezent la autoritățile competente pentru căile de atac, deja suprasolicitate.

Italia dispune în prezent de o capacitate suficientă de procesare pentru a face față numărului de sosiri și de cereri de azil pendinte în primă instanță, număr care a scăzut considerabil, dar nu și pentru a putea procesa numărul mare de căi de atac. Era nevoie, în medie, de peste patru ani pentru ca o cerere de azil depusă în 2015 să ajungă în etapa ultimei căi de atac. Curtea avertizează că este probabil ca sprijinul pentru autoritățile judiciare să devină nevoia cea mai presantă în sistemul de azil italian.

În ambele țări și la nivelul de ansamblu al UE, numărul migranților efectiv returnați este cu mult mai mic decât numărul deciziilor de **returnare** luate. Principalele motive sunt: procesele lungi de azil, lipsa unor sisteme integrate de gestionare a returnărilor, lipsa recunoașterii reciproce sau a unei înregistrări sistematice a deciziilor de returnare, capacitatea insuficientă din centrele de cazare a străinilor luați în custodie publică, cooperarea dificilă cu țările de origine ale migranților sau faptul că migranții fug pur și simplu odată luată o decizie de returnare care îi vizează.

Curtea a adresat recomandări Comisiei Europene și celor două agenții, și anume:

- să utilizeze învățămintele dobândite în vederea unui eventual mecanism voluntar de transfer în viitor;
- să consolideze gestionarea sprijinului de urgență, a sistemelor de azil și a procedurilor de returnare;
- să consolideze sprijinul acordat de EASO pentru procedurile de azil și să ajusteze sprijinul pentru returnări acordat de Frontex, precum și mobilizarea experților asigurați de această din urmă agenție.

Note către editori

Până în 2019, UE alocase 703 milioane de euro pentru Grecia și 122 de milioane de euro pentru Italia sub formă de asistență de urgență din Fondul pentru azil, migrație și integrare (FAMI EMAS), pe lângă cei 328 de milioane de euro și, respectiv, 394 de milioane de euro alocați acestor țări în cadrul programelor lor naționale FAMI pentru perioada 2014-2020.

Mecanismele temporare obligatorii de transfer au fost introduse prin două decizii ale Consiliului în septembrie 2015 și s-au aplicat din 24 martie 2015 până în 26 septembrie 2017. Migranții transferați în această perioadă de eligibilitate reprezentau aproximativ 4 % din numărul total al solicitanților de azil din Italia și aproximativ 22 % din numărul solicitanților de azil din Grecia. Regatul Unit și Danemarca și-au exercitat dreptul de a nu participa, iar Ungaria și Polonia nu au primit niciun migrant în cadrul mecanismului de transfer. Nu s-a ajuns deocamdată la niciun consens cu privire la un sistem permanent de transfer. Rata de returnare a resortisanților țărilor terțe care au primit ordin de părăsire a teritoriului UE a fost de aproximativ 40 % în 2018 și de circa 20 % atât în Grecia, cât și în Italia. Ratele de returnare în țări din afara Europei erau chiar mai mici.

Raportul special 24/2019, intitulat „Azilul, transferul și returnarea migranților: este momentul să se accelereze măsurile de reducere a disparităților dintre obiective și rezultate”, este disponibil în 23 de limbi ale UE pe site-ul Curții (eca.europa.eu). În 2017, Curtea a publicat un [raport](#) privind centrele hotspot pentru migranți din Grecia și Italia.

Persoana de contact pentru presă:

Damijan Fišer – E: damijan.fiser@eca.europa.eu

T: (+352) 4398 45410 M: (+352) 621 55 22 24